

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Dalilou Marečkovou v právní věci žalobce: **M. P.**, nar. , bytem P., D. C., proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje, odboru dopravy**, sídlem Zborovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2013, č. j. 130676/2012/KUSK-DOP/HRO, o přestupku,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 16. 5. 2013 se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo jako opožděné zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Boleslav ze dne 6. 4. 2012, sp. zn. DP-701-8/2012, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tato jednání mu byla uložena pokuta ve výši 35.000,- Kč a zákaz řízení motorových vozidel po dobu 18 měsíců.

Žalobce vedle námitek proti správnosti prvoinstančního rozhodnutí uvedl, že správní orgán prvního stupně pochybil, když mu zaslal své rozhodnutí na adresu trvalého pobytu a nikoliv na adresu (uvedenou v záhlaví rozhodnutí soudu), kde se skutečně zdržuje. K tomu uvedl, že tato okolnost je Magistrátu města Mladá Boleslav známa, jelikož s ním na této adrese běžně komunikuje.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že v oznámení o přestupku, které žalobce sám podepsal, je uvedena pouze adresa jeho trvalého bydliště. Pokud se žalobce zdržoval na jiné adrese, mohl a měl tuto adresu do oznámení o přestupku uvést. Rovněž poukázal na to, že žalobce ani později nesdělil správním orgánům jinou adresu pro doručování a ani v informačním systému není taková adresa uvedena.

Krajský soud v Praze zjistil ze správního spisu následující skutečnosti:

Dne 17. 1. 2012 byl žalobce kontrolován policejní hlídkou. Při kontrole bylo zjištěno, že žalcobcovo vozidlo nemělo platnou technickou prohlídku a žalobce nepředložil řidičský průkaz. Následně bylo na místě sepsáno oznámení o přestupku, žalobcem podepsané, ve které byla jako adresa uvedena adresa žalobcova trvalého pobytu V., K. L.. Odlišná doručovací adresa uvedena nebyla. Dne 6. 4. 2012 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí sp. zn. DP-701-8/2012, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tato jednání mu byla uložena pokuta ve výši 35.000,- Kč a zákaz řízení motorových vozidel po dobu 18 měsíců.

Dne 13. 7. 2012 podal žalobce k poštovní přepravě odvolání, které bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno dne 16. 7. 2012. Dne 24. 4. 2013 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobce podle ustanovení § 92 odst. 1 s. ř. zamítl jako opožděné. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo žalobci doručeno fikeí dne 23. 4. 2012 a jeho odvolání, které podal k poštovní přepravě až dne 13. 7. 2012 proto bylo podáno po marném uplynutí patnáctidenní lhůty, a tedy opožděně.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán dle ustanovení § 75 odst. 2, věty první, zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud úvodem připomíná, že se nemohl zabývat argumenty žalobce zpochybňujícímu správnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jelikož žalovaný v napadeném rozhodnutí nepřezkoumával prvoinstanční rozhodnutí po věcné stránce, nýbrž zamítl žalobcovo odvolání jako opožděné. Soudu tedy nepřísluší posuzovat správnost a zákonnost prvoinstančního správního rozhodnutí, ale pouze to, zda žalovaný nepochybil, když

posoudil odvolání žalobce jako opožděné. Dospěl přitom k závěru, že žalovaný postupoval správně.

Podle ust. § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“), odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

Podle ust. § 20 odst. 1 s. ř. se fyzické osobě písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastižena.

Podle ust. § 19 odst. 3 s. ř. nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.

Podle ust. § 24 odst. 1 s. ř. jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

V projednávané věci bylo prvoinstanční rozhodnutí doručováno na adresu trvalého pobytu žalobce V., K. L. dne 11. 4. 2012, kde si jej žalobce nepřevzal. Zásilka tak byla uložena na poště a považuje se tak v souladu s ust. § 24 odst. 1 s. ř. za doručenou ke dni 23. 4. 2012. Soud konstatuje, že žalobce v projednávané věci nesdělil správnímu orgánu prvního stupně jinou adresu, na níž by mu měly být zasílány písemnosti, přestože k tomu měl dostatek příležitostí, především mohl doručovací adresu uvést již na místě silniční kontroly při sepisování oznámení o přestupku. Jelikož však žalobce žádnou doručovací adresu neuvedl, postupoval správní orgán prvního stupně v souladu se správním řádem, když své rozhodnutí doručil žalobci na jeho adresu trvalého pobytu. Skutečnost, že v jiných správních řízeních s ním správní orgán prvního stupně komunikuje skrze odlišnou adresu, není v projednávané věci relevantní, jelikož ze správního spisu nevyplývá (a žalobce sám to ani netvrdí), že by v některém z dalších správních řízení u Magistrátu města Boleslav, jichž je žalobce účasten, požádal o doručování na adresu odlišnou od adresy svého trvalého pobytu i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu, jak ust. § 19 odst. 3 s. ř. výslovně umožňuje.

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem soud konstatuje, že prvoinstanční správní rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 23. 4. 2012, lhůta pro podání odvolání uplynula dne 9. 5. 2012 a rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. 5. 2012. Odvolání, které žalobce podal k poštovní přepravě až dne 13. 7. 2012, tedy bylo podáno opožděně a žalovaný nepochybil, když jej jako opožděné zamítl.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s., zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému pak náklady řízení nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 29. července 2015

JUDr. Dalila Marečková, v.r.
samosoudkyně

Rozsudek byl vyhlášen dne 29. 7. 2015 (§ 49 odst. 11, § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní).

Za správnost: Nešporová